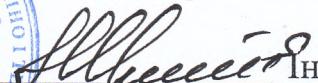

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ УКРАЇНИ
Київський національний університет
театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії КНУТКіТ
імені І. К. Карпенка-Карого

 Анна КОЧАРЯН
28 березня 2025 року

**ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ В6 ПЕРФОРМАТИВНІ МИСТЕЦТВА**

Рівень вищої освіти третій (освітньо-науковий)

Галузь знань В Культура, мистецтво та
гуманітарні науки

Ступінь вищої освіти доктор філософії

Термін навчання 4 роки

Київ – 2025

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ.....	4
ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ.....	4
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ.....	8
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА.....	9

ВСТУП

Метою вступного випробування зі спеціальності є виявлення рівня поглиблених знань та вмінь вступників, які необхідні для опанування ними програми підготовки, а також для їх участі у конкурсному відборі для зарахування на програму підготовки. Враховуючи специфіку майбутнього навчання, спрямовану переважно на теоретичну роботу, в першу чергу приймаються особи, які окрім усного та письмового мислення, розвинули здібності аналітичного узагальнення театрального процесу та розвитку менеджменту у сценічному мистецтві та мають здатність до наукової роботи.

Основне завдання вступного випробування зі спеціальності – виявити у майбутніх аспірантів здатність до дослідницьких навиків в предметній області, а також до виконання оригінальних наукових розвідок, що направлені на отримання нових наукових знань, підготовки та захисту дисертації, необхідних для здійснення мистецтвознавчої та організаційно-управлінської діяльності у сфері культури, мистецтва та гуманітарної науки.

Завданням вступного випробування зі спеціальності є оцінка теоретичної та практичної фахової підготовки вступників; виявлення у них загальних знань про основні тенденції в виконавському мистецтві; уявлення про організаційно-історичні періоди розвитку театрального мистецтва, його жанрово-стильові особливості, вміння характеризувати найважливіші творчі постаті у світовому та вітчизняному мистецтві, знання теорії та історії менеджменту; взаємозв'язків і взаємодії театру та держави.

Вступник до аспірантури має відповідати наступним вимогам:

- бути компетентним у проведенні наукових досліджень, обирати необхідну методологію, формулювати цілі дослідження, формулювати актуальність обраної наукової теми;
- вибирати необхідні методи дослідження, формулювати цілі й давати обґрунтування;
- виявляти фундаментальні знання у галузі театрального мистецтва (історії світового та українського театру, драматургії та ін.);
- мати уявлення про методологію аналізу театрального процес, достатню компетентність в проведенні наукових розвідок, володіти сучасними інформаційними технологіями, вміти давати обґрунтовану інтерпретацію отриманим результатам;
- володіти методологією аналізу закономірностей розвитку театрального мистецтва, використовувати порівняльно-історичний, системний та інші підходи до сценічного мистецтва, компетентно і коректно проводити наукові дослідження, мати науково обґрунтоване уявлення про функціонування театру як соціокультурного феномена;
- виявляти самостійність і творчий підхід в науково-дослідній роботі.

Під час формування даної програми враховувалися дисципліни циклу професійної підготовки, що передбачені освітньою програмою підготовки магістра за спеціальністю Сценічне мистецтво.

ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Програма вступного випробування зі спеціальності охоплює коло питань, які в сукупності характеризують вимогу до знань і вмінь особи, що бажає навчатись у Київському національному університеті імені І. К. Карпенка-Карого з метою отримання освітньо-наукового ступеня «Доктор філософії» за освітньо-науковою програмою Перформативні мистецтва.

Вступне випробування зі спеціальності може проводитись в очному та дистанційному форматі відповідно до Правил прийому до аспірантури Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого в 2025 році.

Оцінювання знань вступників носить комплексний характер та складається з вступного випробування зі спеціальності (усно). Екзаменаційний білет містить три питання. Вступне випробування зі спеціальності повинно виявити знання у галузі театрального мистецтва (історії світового та українського театру, драматургії та ін.), його загальних знань щодо різних видів мистецтва, що є основою театрального синтезу (образотворче мистецтво, музика), про основні тенденції в сучасному театральному процесі, уявлення про історичні етапи в розвитку сценічного мистецтва, його жанрово-стильові особливості, вміння характеризувати найважливіші творчі постаті у світовому та вітчизняному мистецтві.

Рівень знань та практичних навичок вступників оцінюється комісією за результатами вступного випробування зі спеціальності за 200-бальною шкалою.

ОРИЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

1. Античний театр та його місце у розвитку світової театральної культури.
2. Театр доби Середньовіччя: напрями та жанри.
3. Традиції комедії дель арте у світовій театральній культурі.
4. Європейський театр епохи ренесансу та його значення у розвитку світової сценічної культури.
5. Театр французького класицизму та його значення у розвитку світової сценічної культури.
6. Український вертеп, його рефлексії у сучасній сценічній практиці.
7. Український «Театр корифеїв», його місце в історії театральної культури України.
8. М. Гоголь і світова театральна культура.
9. І. Франко і театр.
10. Лесь Курбас – реформатор українського театру.
11. Художні пошуки в європейському театрі на межі XIX – XX ст.:

драматургія, сценічне мистецтво.

12. Творча спадщина Б. Брехта в контексті розвитку світового театру.
13. Театр абсурду: філософські засади, естетичні принципи, особливості сценічного втілення.
14. Художні явища театральної культури США ХХ ст.
15. Провідні режисери європейського театру другої половини ХХ ст.- початку ХХІ ст.
16. Українська сценографія ХХ ст.: тенденції розвитку, провідні майстри.
17. Школа сценографії Д. Лідера.
18. Видатні актори українського театру першої половини ХХ ст.
19. Провідні актори українського театру другої половини ХХ ст.
20. Українська драматургія першої половини ХХ ст.
21. Українська драматургія другої половини ХХ ст. початку ХХІ ст.
22. Провідні режисери України першої половини ХХ ст.
23. Режисура українського театру ІІ половини ХХ ст.
24. Постдраматичний театр в Україні: художньо-естетичні засади, тенденції розвитку.
25. Провідні українські театрознавці першої половини ХХ століття.
26. Жанри театральної критики.
27. Тенденції розвитку сучасного театру ляльок України.
28. Оперета як різновид музичного театру.
29. Особливості розвитку оперного жанру в ХХ ст.
30. Балет як різновид музичного театру.
31. Жанрові особливості мюзиклу та рок-опери.
32. Семіотичне дослідження театрального твору.
33. Театральна антропологія.
34. Історія формування системи державного управління театральною справою в Україні.
35. Динаміки розвитку творчо-організаційних форм українського театру сьогодення.
36. Застосування комп’ютерної техніки і технологій в організації театральних проектів.
37. Класифікація жанрів у контексті розвитку світового театру.
38. Кошторис доходів та видатків концертних організацій.
39. Театральна критика та її значення у формуванні естетико-художніх принципів театральної культури сьогодення. Організаційні форми прояву.
40. Кошторис доходів та видатків театрів.
41. Фестивальний рух сьогодення: головні напрями та організаційні засади.
42. План творчого, економічного та соціального розвитку театрів та концертних організацій.
43. Провідні майстри українського театру другої половини ХХ століття. Акторські персонажі, режисерські напрями, сценографічні здобутки, рух експериментальних пошуків).
44. Виробничо-фінансовий план філармонії.
45. Особливості розвитку американської театральної культури; її

відмінність від європейських пріоритетів у визначенні творчо-організаційних зasad.

46. Програмне забезпечення офісного призначення і можливості їх застосування в театральній справі.

47. Найвидатніші майстри західноєвропейського театру ХХ століття; їх вплив на формування театральних систем та шкіл (Б. Брехт, Е. Гrotovський, Дж. Стреллер, П. Брук та ін.).

48. Підготовка та проведення гастролей концертних організацій.

49. Розмаїття творчо-організаційних форм українського театру сьогодення: визначення специфіки, здобутків, динаміки розвитку.

50. Функції продюсера в шоу-бізнесі.

51. Творчо-організаційні принципи театральної діяльності Леся Курбаса. Їх значення у подальшому розвитку національної театральної культури.

52. Роль реклами і паблік-рілейшнз в музичному продюсуванні.

53. Структура шоу-бізнесу.

54. Творчо-організаційні характеристики українського театру корифеїв.

55. Формування іміджу в діловій сфері.

56. Методи збору даних соціологічних досліджень.

57. Суб'єкти авторського права і суміжного права.

58. Аудиторія мистецтва. Поняття «публіки» в соціології мистецтва.

59. Законодавство України у сфері захисту авторського права і суміжного права.

60. Особливості управління театрально-видовищними підприємствами.

61. Міжнародні конвенції у сфері авторського і суміжних прав.

62. Органи управління культурою і мистецтвом в Україні.

63. Авторське право і суміжні права у сфері виконавського мистецтва.

64. Фундатори й видатні майстри українського професіонального театру.

65. Пошуки джерел матеріальної підтримки мистецьких організацій.

66. Театр в системі художньої культури.

67. Менеджмент у виконавському мистецтві.

68. Лесь Курбас. Життя і творчість.

69. Національний академічний драматичний театр імені І. Франка. Історія та сучасність.

70. Організаційно-творче становлення театру в Україні на межі XIX – XX століть.

71. Театральне мистецтво в умовах ринкових відносин.

72. Українська класична театральна спадщина.

73. Основні принципи організації гастрольної діяльності театрів.

74. Структура театральної мережі України та можливості її удосконалення.

75. Організаційні аспекти формування українського «театру корифеїв».

76. Можливості удосконалення структури управління театральною справою.

77. Театр в сучасних умовах господарювання.

КРИТЕРІЙ ОЦІНЮВАННЯ

200-бальна шкала			
Незадовільно	Задовільно	Добре	Відмінно
Оцінка ECTS			
100-124 бали	125-149 балів	150-179 балів	180-200 балів
<p>Вступник виявив повну відсутність уявлення про театральний процес як такий. Вступник не здатний логічно і доказово викласти свої думки. Він не може дати визначення базових понять з театрознавства, організації театральної справи, основ законодавства в галузі культури і мистецтва. У вступника відсутня уява, здатність до узагальнення в питаннях менеджменту, театральної критики, сучасного стану театру.</p>	<p>Вступник надав не чіткі відповіді на питання, що пов'язані аналізом в галузі театрознавства, з сучасним станом театральної справи, театрознавства, діяльністю керівника театру, менеджера театрально-видовищного підприємства.</p> <p>Вступник виявив посередній рівень знань з предметів навчального плану спеціалізації театрознавство, організації театральної справи, певну обмеженість мобільності мислення, слабко виражені здібності до аналізу творчої та виробничо-фінансової діяльності театрально-видовищних підприємств</p>	<p>Вступником надані вірні відповіді, проте нечітке їх формулювання. Вступник виявив посередню здатність до сучасного стану театральної справи в Україні та за кордоном. Вступник допустив неточність у викладенні відповіді на питання, неконкретність формулювань базових понять з театрознавства, історії, теорії та організації театру.</p>	<p>Вступник повинен продемонструвати впевнені відповіді на поставлені питання. Він повинен виявити:</p> <ul style="list-style-type: none"> - глибокі знання в галузі театрознавства (історія театру, теорія театру, організація і управління театром), організації виробничо-фінансової діяльності театрально-видовищних підприємств, бухгалтерського обліку, інформаційних технологій в театрі; - зміння системно мислити і безпомилково аналізувати актуальні проблеми пов'язані з сучасним театральним процесом; - здатність до аналізу і узагальненіть в законодавчій базі, пов'язаній з галуззю культури і мистецтва

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Авторське право і суміжні права. Словник-довідник у 2-х томах за редакцією О. Д. Святоцького. – К., 2000.
2. Актуальні культурно-мистецькі проблеми. Організаційний аспект. – К., 2001.
3. Актуальні проблеми організації театральної справи: Тематичний збірник наукових праць. – К., 1994.
4. Алвін Г. Рейсс Кеш ін! Як залучати кошти для мистецтва. К., 2010.
5. Антонович Д. Триста років українського театру, 1619–1919. – Львів, 2001.
6. Безгін І. Д. Визначення рівня організації та керування творчо-виробничим процесом в театрі.– К., 1972.
7. Безгін І. Д. Мистецтво і ринок. – К., 2005.
8. Безгін І. Д., Семашко О.М., Ковтуненко В.І. Театр і глядач в сучасній соціокультурній реальності. – К., 2002.
9. Безгін І. Д., Семашко О.М., Юдова-Романова К. В. Глядач і театр: соціодинаміка взаємовідносин. – К., 2006.
10. Безгін О. І., Клименюк М. М., Kocharyan I. S. Проблеми підготовки мистецьких кадрів. – К., 2006.
11. Бобошко Ю. М. Режисер Лесь Курбас. – К., 1987.
12. Брокет Оскар Г., Гільді Франклін. Історія театру. – Львів., 2014.
13. Ваніна І. Г. Українська Шекспіріана. – К., 1964.
14. Василько В. С. Микола Садовський та його театр. – К., 1962.
15. Веселовська Г. І. Театр Миколи Садовського (1907-1920). – К., 2018.
16. Владимирова Н. Західноєвропейський театр у динаміці культуротворчого процесу межі XIX-XX століть. – К., 2008.
17. Волошин І. О. Актар Щепкін на Україні. – К., 1988.
18. Вороний М.К. Театр і драма. – К., 1989.
19. Гаккебуш В. В сучасному польському театрі. – К., 1984.
20. Г. Гагоорт. Менеджмент мистецтва. Підприємницький стиль. – Львів: Літопис, 2008.
21. Єрмакова Н. Березільська культура. – К., 2012.
22. Захаревич М. Національний академічний драматичний театр імені Івана Франка. Динаміка соціо-культурних перетворень 1920-2001 років. – Київ, 2015.
23. Історія українського театру. у 3-х томах. / Ред. кол. Г. А. Скрипник та ін. Від витоків до ХХ ст. – 2017.
24. Клековкін О. Мистецтво: Методологія дослідження. – К., 2017.
26. Коваль А. П. Ділове спілкування. – К., 1992.
27. Кознинский В., Фрезе Є. Художник і театр. – М., 1975.
28. Кольбер Ф. Маркетинг у сфері культури та мистецтва. – Львів., 2004.
29. Корнієнко Н.М. Український театр у переддень третього тисячоліття. Пошук. – К., 2000.
30. Ленглі. С. Театральний менеджмент і продюсерство. Американський досвід. – К., 2000.

31. Лягущенко А. Український театр. Видатні діячі та менеджмент / Андрій Лягущенко. — Київ : Мистецтво, 2021. — 431 с. : іл. 32. Мар'яненко І. О. Сцена, актори, ролі. — К., 1964.
33. Матеріальна підтримка культурних проектів. Світовий досвід та можливості застосування в Україні. — К., 2010.
34. Остапенко Д. Концертна діяльність. Менеджмент. Навчально-методичний посібник. — К., 2021.
35. Оуен Лінет. Купівля і продаж авторських прав на літературні твори. -К., 1997.
36. Піскун І. Р. М. Л. Кропивницький – організатор, режисер, актор українського театру. — К., 2000.
37. Проскуряков В. І. Архітектура українського театру. Простір і дія. — Львів, 2001.
38. Театральний менеджмент – 25. — К., 1996.
39. Туркевич В. Д. Проблеми охорони інтелектуальної власності. // Актуальні культурно-мистецькі проблеми: Організаційний аспект. Київський інститут театрального мистецтва. - К., 2001. - С. 29-50.
40. Український театр ХХ століття. — К., 2003.
41. Фіалко В. О. Театр України другої половини ХХ століття. Образна лексика. — К., 2016.